

7) art. 34 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 34. 1. Główny Inspektor Sanitarny może osobie posiadającej wymagane kwalifikacje nadać w określonym zakresie uprawnienie rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych do opiniowania w imieniu państwowego inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych.
2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określa, w drodze rozporządzenia, wymagane od rzeczoznawców kwalifikacje, szczególne zasady, zakres i tryb nadawania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych oraz zasady i tryb opiniowania przez rzeczoznawców dokumentacji projektowej.”;

8) art. 36 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 36. 1. Za badania oraz inne czynności wykonywane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w związku ze sprawowaniem bieżącego i zapobiegawczego nadzoru sanitarnego pobiera się opłaty w wysokości kosztów ich wykonania, z zastrzeżeniem ust. 2. Opłaty ponosi osoba lub jednostka organizacyjna obowiązana do przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych.
2. Za badania i inne czynności wykonywane w związku ze sprawowaniem bieżącego nadzoru sanitarnego przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie pobiera się opłat od osób oraz jednostek organizacyjnych obowiązanych do przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych, jeżeli w wyniku badań nie stwierdzono naruszenia tych wymagań.

3. Za badania i inne czynności związane z wydaniem oceny o środkach spożywczych, używkach, substancjach dodatkowych dozwolonych i przedmiotach użytku, przywożonych z zagranicy w celu wprowadzenia do obrotu lub produkcji, wykonywane w ramach bieżącego nadzoru sanitarnego, pobiera się od osób lub jednostek organizacyjnych, na rzecz których są one przywożone, opłaty w wysokości określonej w ust. 1, choćby badania związane z wydaniem oceny nie wykazały naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych.
4. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1—3, ustala, na zasadach określonych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej, kierownik jednostki organizacyjnej, w której przeprowadza się badania.
5. Do usług świadczonych przez stacje sanitarno-epidemiologiczne, wykonywanych na podstawie umowy zawartej z osobami fizycznymi lub osobami prawnymi oraz jednostkami organizacyjnymi nie posiadającymi osobowości prawnej, stosuje się ceny umowne.”;

9) w art. 38 skreśla się wyrazy „do 20 000 zł”.

Art. 2. W ustawie z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. Nr 29, poz. 245, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1985 r. Nr 12, poz. 49 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) w art. 25 w ust. 1 skreśla się wyrazy „stopnia wojewódzkiego.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 kwietnia 1992 r.

w sprawie określenia ulgowych stawek opłat sądowych oraz zwolnienia od tych opłat w sprawach o zabezpieczenie należności z tytułu udzielonych kredytów, gwarancji i poręczeń.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21, Nr 54, poz. 320, Nr 59, poz. 350 i Nr 74, poz. 439 i 440, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 111, poz. 480 oraz z 1992 r. Nr 20, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. Od wniosku o wpis hipoteki ustanowionej na nieruchomości w celu zabezpieczenia należności z tytułu udzielonych kredytów, gwarancji lub poręczeń kredytów:

- 1) na budownictwo mieszkaniowe,
- 2) na pokrycie ceny nabycia nieruchomości lub dopłaty z tytułu różnicy wartości nieruchomości zamienianych,
- 3) na działalność gospodarczą (wytwórczą, budowlaną, usługową lub handlową) lub działalność związaną z produkcją rolną,

4) na pokrycie wydatków dotyczących ochrony środowiska,

pobiera się, z zastrzeżeniem § 2, dwudziestą część całego wpisu stosunkowego, ustalonego w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 września 1991 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 85, poz. 390 i z 1992 r. Nr 21, poz. 87).

§ 2. 1. Zwalnia się od opłaty sądowej wniosek o wpis hipoteki ustanowionej na nieruchomości stanowiącej własność kredytobiorcy w celu zabezpieczenia należności z tytułu udzielonego kredytu, gwarancji lub poręczenia kredytu na budownictwo mieszkaniowe lub działalność związaną z produkcją rolną.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także w razie zabezpieczenia na nieruchomości należności z tytułu udzielonego kredytu,

gwarancji lub poręczenia kredytu na cele wymienione w tym przepisie — współwłaścicielowi, za zgodą pozostałych współwłaścicieli.

§ 3. 1. Przepis § 1 stosuje się również do wniosku o wpis hipoteki ustanowionej w celu zabezpieczenia należności z tytułu udzielonych kredytów, gwarancji i poręczeń wymienionych w tym przepisie — na:

- 1) użytkowaniu wieczystym,
- 2) własnościowym spółdzielczym prawie do lokalu mieszkalnego,
- 3) spółdzielczym prawie do lokalu użytkowego,
- 4) prawie do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej (prawie do lokalu mieszkalnego w domu budowanym przez spółdzielnię mieszkaniową

w celu przeniesienia jego własności na członka spółdzielni),

5) wierzytelności zabezpieczonej hipoteką.

2. Jeżeli zabezpieczenie należności z tytułu udzielonego kredytu, gwarancji lub poręczenia kredytu na budownictwo mieszkaniowe lub działalność związaną z produkcją rolną następuje na prawach, o których mowa w ust. 1, przysługujących kredytobiorcy, stosuje się zwolnienie od opłaty sądowej w myśl § 2.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie również do wniosków o wpis hipoteki złożonych po dniu 1 stycznia 1992 r.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Dyka*

146

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 10 marca 1992 r.

w sprawie uzyskiwania uprawnień do kierowania pojazdami i uprawnień instruktorów, wykładowców, egzaminatorów oraz w sprawie szkolenia i egzaminowania.

Na podstawie art. 84 ust. 1 w związku z art. 82 ust. 1 pkt 5 oraz z art. 83 ust. 1 pkt 7 i 9 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114).

§ 2. 1. Szkolenie osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami odbywa się w ośrodkach szkolenia lub w szkołach, zgodnie z programami kursów.

2. Szkolenie może być organizowane w formie:

- 1) kursu programowego, którego program przewiduje przygotowanie teoretyczne i praktyczne na określony rodzaj uprawnień do prowadzenia pojazdu,
- 2) kursu nauki kierowania pojazdem, którego program przewiduje przygotowanie tylko w zakresie praktycznym na określony rodzaj uprawnień do prowadzenia pojazdu; przystąpienie do tego kursu poprzedzone jest złożeniem z wynikiem pozytywnym części teoretycznej egzaminu państwowego przewidzianego na określony rodzaj uprawnień; w przypadku posiadania innego uprawnienia kurs ten przeprowadza się w zmniejszonym wymiarze czasowym,
- 3) kursu dokształcającego, którego program przewiduje przygotowanie uzupełniające w zakresie teoretycznym i praktycznym na określony rodzaj uprawnień w przypadku posiadania innego uprawnienia do prowadzenia pojazdu,
- 4) nauki w szkole, uwzględniającej co najmniej zakres kursu programowego na określony rodzaj uprawnień.

§ 3. Prawo jazdy może uzyskać osoba, która spełnia warunki ustalone w ustawie dla osób ubiegających się o poszczególne kategorie prawa jazdy oraz:

- 1) odbyła odpowiednie dla określonej kategorii prawa jazdy szkolenie,

2) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin państwowy sprawdzający kwalifikacje na określoną kategorię prawa jazdy.

§ 4. 1. Ustala się warunki uzyskiwania praw jazdy w kategoriach:

1) A lub B:

— ukończenie szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, 2 lub 4,

2) C:

a) ukończenie szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, 2 lub 4, bądź

b) ukończenie szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3 albo w § 2 ust. 2 pkt 2 w zmniejszonym wymiarze czasowym, przez osoby posiadające: prawo jazdy kategorii B lub T przez co najmniej dwa lata lub prawo jazdy kategorii D przez co najmniej jeden rok,

3) D:

a) ukończenie szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 lub 2, bądź

b) ukończenie szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 3 albo w § 2 ust. 2 pkt 2 w zmniejszonym wymiarze czasowym, przez osoby posiadające: prawo jazdy kategorii C przez co najmniej trzy lata lub prawo jazdy kategorii B przez co najmniej pięć lat albo prawo jazdy kategorii trolejbusowej przez co najmniej jeden rok,

4) E:

— ukończenie szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2,

5) T:

— ukończenie szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1, 2 lub 4,

6) trolejbusowej:

— ukończenie szkolenia, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 lub 2.